

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 28. april 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Emilie Liv Loiborg
Sagsnr.: 2020-0030-4012
Dok.: 1452009

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1149 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. april. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Kjer Hansen (V).

Nick Hækkerup

/

Mie Vinkel Sørensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1149 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvilken form for beskyttelse af data, der er tale om i sagen med møbelkæden Ilva, hvor møbelkæden har opbevaret et ældre kundekartotek med kundeoplysninger og kvitteringer, og kan ministeren i forlængelse heraf redegøre for, om det kan være en fordel for kunderne, at butikker opbevarer ældre kundekartoteker og kvitteringer på vegne af deres kunder?”

Svar:

1. Det fremgår af Datatilsynets pressemeddelelse af 11. juni 2019, som er offentliggjort på tilsynets hjemmeside, at sagen bl.a. drejer sig om, at IDdesign (Ilva) ikke har forholdt sig til, hvornår personoplysninger i et gammelt system ikke længere er nødvendige til de formål, hvortil de behandles. Virksomheden havde hverken fastlagt hvilke frister, der skal gælde for sletning af de personoplysninger, der behandles i systemet, eller reelt foretaget sletning af de pågældende personoplysninger, når de ikke længere var nødvendige at behandle.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der generelt har oplyst følgende:

”Der er som udgangspunkt ikke i forhold til de databeskyttelsesretlige regler noget til hinder for, at virksomheder gemmer kundeoplysninger og kvitteringer i en længere periode med henblik på f. eks at overholde bogføringsloven og/eller at give kunderne muligheder for at reklamere eller lignende. I sådanne tilfælde skal virksomhederne imidlertid bl.a. sikre sig:

- at der er det fornødne hjemmelsgrundlag for behandlingen (f.eks. kundens samtykke),
- at oplysningerne i øvrigt behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til kunderne,
- at behandlingen af oplysninger sker til udtrykkeligt angivne og legitime formål,
- at reglerne om oplysningspligt iagttages med henblik på at sikre, at det også for kunderne er klart, at virksomheden behandler oplysninger til de pågældende formål,
- at der er fastsat udtrykkelige frister for, hvornår oplysningerne skal slettes og
- at oplysningerne i praksis slettes i overensstemmelse de fastsatte slettefrister.

For så vidt angår sletning af personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, at personop-

lysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Dette betyder med andre ord, at personoplysninger (f.eks. kundeoplysninger) skal slettes eller anonymiseres, når de ikke længere er nødvendige for den dataansvarlige (f.eks. en virksomhed).

Det er som udgangspunkt den dataansvarlige, der – på baggrund af formålene med behandlingen af personoplysninger – skal vurdere, hvornår personoplysningerne skal slettes. De fastsatte slettefrister kan dog altid efterprøves af Datatilsynet.

Det er således vigtigt, at den dataansvarlige aktivt tager stilling til, hvornår oplysninger skal slettes, og at den dataansvarlige i øvrigt kan påvise (dokumentere), at der er fastsat sådanne slettefrister. Hertil kommer, at den dataansvarlige også skal sikre, at der rent faktisk foretages sletning af personoplysningerne i overensstemmelse med de fastsatte frister.”

Det fremgår således af Datatilsynets udtalelse, at de databeskyttelsesretlige regler som udgangspunkt ikke er til hinder for en opbevaring af kundeoplysninger med henblik på f.eks. at give kunderne muligheder for at reklamere.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af REU spørgsmål nr. 1150 (Alm. del).